

Preek.

Hoe kan men zien dat u christen, gelovig, katholiek bent? Stel dat uw kleindochter met die vraag naar u toekomt: oma waarom zijt gij katholiek? Zoudt ge het aandurven om een wedervraag te stellen: “Wel mijn kind, hoe kunt gij zien dat ik katholiek ben?” Zou ze dat kunnen zien? Kunnen mensen aan u zien dat ge christen zijt?

Ik heb dat wel eens gevraagd aan ouders die hun kind aanmelden voor de doop of de eerste H. Communie: hoe kan uw kind aan u zien dat ge gelovig zijt?

Het is eigenlijk een kernvraag: wat maakt ons tot christenen? Blijkbaar is dat niet omdat we altijd naar de kerk gaan. De meeste christenen blijven 's zondags thuis. Als ze wel zouden komen zouden we 's zondags overal 3 extra missen moeten doen. Het is ook niet omdat ge op een christelijke partij stemt bij de verkiezingen of omdat u uw kinderen naar een (in naam) katholieke school stuurt. Omdat u parochiebijdrage betaalt dan misschien? Als alle gelovige christenen parochiebijdrage zouden betalen zouden we geen kerken hoeven sluiten.

Wat maakt u dan tot christen, katholiek? De lezingen van vandaag helpen om de kern van het antwoord te vinden. Ze geven alle 3 een stukje van het antwoord.

Ik citeer Jesaja: “God heeft mij leren spreken om uitgeputte mensen bij te staan.” Dat is een eerste grote kenmerk van het christendom: de misericordia, de barmhartigheid. Mijn geloof in Christus helpt mij om op te komen voor mensen die moe zijn, levensmoe, verzwakt, hongerig, dorstig... Maar toch blijft diaconie nog te vaak het ondergesneeuwde kindje in een parochie. Jakobus maakt het nog duidelijker: “Broeders en zusters, wat baat het een mens te beweren dat hij geloof heeft, als hij geen daden kan laten zien? Kan zo'n geloof hem soms redden?” U zult mij niet horen zeggen dat naar de kerk gaan en persoonlijk gebed niet belangrijk zijn voor een gelovige. In tegendeel. Maar als daar geen concrete daden bij horen, hoe geloofwaardig zijt ge dan?

En dan het Evangelie. Bij de wereldjongerendagen in 2002 in Toronto vroeg de paus aan de jongeren: “Waarom zijn jullie hier? Waarom zijn jullie van zo ver naar hier gekomen? Voor wie zijn jullie gekomen?” Er volgde een kakafonie van antwoorden: voor u, om u te zien.

Johannes Paulus II kon heel goed timen, en toen het geroep wat verstomde zei hij: “No, tu solo Cristo”, alleen voor Christus: we hebben alleen Christus nodig. De paus liet op die manier de kern zien van het Evangelie van vandaag: “Wie zegt gij dat Ik ben?”

Waarom kan uw kleindochter, uw burens of collegae zien dat u katholiek bent? Omdat u naar de kerk gaat. Omdat u aan collectes geeft. Omdat u de problematiek van de armoede in de gaten houdt. Omdat u niet mee doet aan geroddel. Omdat u thuis een kruisje hebt hangen. Omdat u een kaarsje opsteekt bij Maria. Omdat u uw kinderen of kleinkinderen een kruisje op hun voorhoofd geeft als ze gaan slapen. Omdat u met uw goedheid en hulp niet wacht totdat erom gevraagd wordt, maar het spontaan aanbiedt. En ja, het klopt dat wij slechts mensen zijn en dat niet alles even goed lukt. Maar ge hoeft ook niet alles tegelijk te doen. Daarom zoeken we elkaar hier ook op en beginnen we iedere keer met het vragen om vergeving.

Hoe laat u anderen zien dat u katholiek bent? Dat kan op heel veel manieren. Maar het belangrijkste of wat in ieder geval het meeste indruk maakt, dat zijn uw concrete en vaak simpele daden. Dat zijn de herkenbare dingen en die zijn heel belangrijk om van een parochie een warm nest te maken. Eens dat gebeurt, zal het bijna als vanzelf nieuwe mensen aantrekken.

Amen.